



Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1718/05
09.08.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Љубодрага Пљакића и Јадранке Ињац, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље мал.АА, коју заступа законски заступник АБ, изјављеној против решења Републичког геодетског завода Републике Србије, Сектор за правне послове 07 број 952-01-284/04 од 2.12.2004. године, у предмету катастра, у нејавној седници већа одржаној дана 9.8.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена на решење Службе за катастар непокретности ББ број 02-952-01-298/2003-ц од 24.2.2004. године, којим није дозвољено провођење промене у катастарском оперативном плану и на радном оригиналу плана, насталих изградњом објекта број 1. на катастарској парцели број аа КО ВВ корисника ГГ, ДД и ЋЋ, с тим да се наведени објекат евидентира на радном оригиналу плана.

У тужби којом оспорава законитост решења туженог органа тужиља наводи да је извршена промена у поседовном листу број вв КО ВВ по основу оставинског решења од 24.6.2002. године, као и да приликом изградње предметног објекта није било потребно прибављати грађевинску дозволу, тако да не поседује ни грађевинску ни употребну дозволу. Према правоснажном решењу Трећег општинског суда у Београду којим је расправљена заоставштина на накнадно пронађеној имовини сада покојног ПП требало је извршити провођење промене у катастру и при том имати у виду да у време градње објекта није била потребна грађевинска дозвола, па је за упис истог објекта требало ценити услове према законским условима важећим у време изградње куће. Предложила је да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу као неосновану одбије.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, као и по оцени законитости оспореног решења у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о управним споровима, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је неоснована.

Према списима предмета и образложењу оспореног решења, тужени орган је оспореним решењем правилно одбио жалбу тужиље изјављену против решења првостепеног органа, за коју одлуку је дао разлоге које као довољне и на закону засноване у свему прихвата и овај суд.

Суд је ценио наводе тужбе и нашао да су исти неосновани јер се из списка предмета види да првостепени орган правилно није дозволио провођење промене на радном оригиналу плана и катастарском оперативном плану настале изградњом грађевинског објекта број 1, на катастарској парцели број аа КО ВВ корисника ГГ, ДД и ЋЋ јер тужиља не поседује одобрење за изградњу спорног објекта, а ни употребну дозволу издату од стране надлежног општинског органа, тако да не испуњава законом прописане услове за провођење промене у катастарском оперативном плану по основу изградње објекта. Изградња објекта се врши на основу одобрења за изградњу, а према техничкој документацији за изградњу објекта сагласно одредби члана 88. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 47/03) док се објекат може користити уколико је за исти издата употребна дозвола од стране надлежног органа сагласно одредби члана 125. наведеног Закона тако да се објекат може само евидентирати на радном оригиналу плана на основу члана 66. Закона о премеу и катастру земљишта, како је то правилно решио тужени орган.

Неосновани су наводи тужбе којима се указује да је приликом одлучивања о провођењу промене на радном оригиналу плана и у катастарском оперативном плану настале изградњом грађевинског објекта требало имати у виду прописе у време изградње куће јер се о дозвољености провођења промена у катастарском оперативном плану одлучује по прописима који важе у време подношења захтева и решавање по захтеву сагласно члану 53. ЗУП-а.

Због наведених разлога, Врховни суд Србије је оценио да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, па је на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 9.8.2006. године, У.бр. 1718/05

Записничар Председник већа-судија

Рајка Милијаш, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ИЈ